

Begrundelsen for at betragte de 38 lande som sikre er ifølge forslagsstillerne, at landene er medlemmer af Europarådet og samtidig har tiltrådt flygtningekonventionen. Det beslutningsforslag kan regeringen ikke støtte.

Hvis forslagets indhold blev ført ud i livet, så ville Danmark ikke længere føre en udlændingepolitik, der sikrer, at mennesker, der har et reelt behov for beskyttelse, rent faktisk får den beskyttelse, de har krav på.

Det er desværre ikke sådan, at menneskerettighederne pr. definition aldrig bliver overtrådt i et land, bare fordi landet har tiltrådt en bestemt konvention eller er med i en international organisation. Det afgørende er naturligvis, hvordan det i realiteten forholder sig. Og realiteterne er, at Danmark i flere tilfælde har været nødt til at give asyl til udlændinge fra lande, der både er med i Europarådet og har tiltrådt flygtningekonventionen.

Hvis den danske politik på området havde været i overensstemmelse med det beslutningsforslag, vi behandler i dag, havde de mennesker ikke alene fået afslag på asyl. De havde ikke engang fået mulighed for at få deres asylansøgning behandlet. De var altså blevet sendt direkte hjem til forfølgelse i strid med vores internationale forpligtelser. Det er med andre ord klart, at den omstændighed, at et land på samme tid er medlem af Europarådet og har tiltrådt flygtningekonventionen, ikke i sig selv betyder, at statsborgerne i landet aldrig kan opfylde betingelserne for at få asyl.

Jeg vil gerne understrege, at virkeligheden ikke er sådan, at alle, der kommer til Danmark og søger asyl, får behandlet asylansøgningen her. Det bliver først undersøgt, om et andet EU-land efter Dublinkonventionen er ansvarlig for at behandle ansøgningen. Herudover kan ansøgerne, der kommer til Danmark via et sikkert land uden for EU, afvises til det land efter de nærmere regler i udlændingeloven. Grunden til, at vi kan have sådanne ordninger, er, at vi ved om de pågældende lande, at flygtningekonventionen efterleves i praksis.

Som et argument for den foreslåede ordning siger forslagsstillerne i bemærkningerne til beslutningsforslaget, at det ville være utænkeligt for Europarådet at optage et land som medlem, der ikke overholder Europarådets formål om retsstatens principper, og som eventuelt forfølger egne borgere og driver dem på flugt.

Jeg har allerede været inde på, at man faktisk ikke kan se sådan på tingene, og at virkelighe-

den ikke er sådan. Europarådet har nemlig valgt også at optage lande, der med hensyn til demokratisering ikke befinder sig på vores niveau.

Det er ikke udtryk for, at Europarådet lader hånt om menneskerettighederne, men derimod udtryk for en stillingtagen, der vil hjælpe de lande til at komme nærmere et demokrati, sådan som vi kender det og arbejder for det.

Jeg tror ikke, at nogen kan være i tvivl om, at det er regeringens politik at styrke demokratiseringen og respekten for menneskerettighederne også inden for rammerne af Europarådet og i de lande, der er medlem af Europarådet. Men at afskære visse landes statsborgere fra asylbehandling ud fra et rent formelt kriterium, det går simpelt hen ikke. Det vil være i strid med vores internationale forpligtelser og kan ramme konkrete mennesker.

Regeringen kan derfor som sagt ikke anbefale, at B 118 vedtages.

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Det kommer til at blive en lidt spændende sag, for jeg bliver nødsaget til i fravær af vores ordfører at sige, at vi ikke har nogen ordførertale fra ham.

Men jeg kan sige, at Socialdemokratiet ikke kan støtte beslutningsforslaget, og det må være nok for denne omgang.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det, der er meningen med beslutningsforslaget, nemlig at der burde være en sammenhæng mellem de sikre lande og europarådslande, er vi meget enige i. Det har vi selv givet udtryk for. Det burde være på den måde. Det er det jo så ikke, som indenrigsministeren har givet udtryk for.

Det har jo også noget at gøre med den måde, man har indrettet asylsystemet på i Danmark, hvor enhver, der kommer til Danmark og siger asyl, har krav på en form for behandling, som, selv når det drejer sig om folk fra Sverige, har vi fået at vide, tager en vis tid, altså et par døgn eller noget i den retning.

Men vi mener, at der bør føres mere kontrol med de sager. Vi vil derfor godt opfordre ministeren til, at vi løbende får statistikker over, hvordan det går med sager fra disse lande, hvad sagsbehandlingstiden er, og om de pågældende er forfulgte. Der bør selvfølgelig være en sammenhæng mellem det, som vore folketingskolleger anerkender i Europarådet, og det, man gør i asylsystemet.